

selgas, jubba ölla nuk paistis läbbi." — „Oh", vastas Kristohw, „sedda kahjo ep olle ette teadnud; se eest peab so emma kaks päwa töle minnema."

Kadrina mõistis, et wenna mõtte olli se: kui sinna ikka ühhe päwa koto jääksid, ja laste ridid harraksid, ja nende peäle hüaksid, olleks sul surem jõud, monned koppikad jääksid kullutamata, ja sa isse saaksid pühhapäwa pühhitseda. — Weel ütles Kristohw Mariale: „Sinna, oh laps, olled eile õhto unnine olnud, sepärrast wis- kasid kartuhwli kored senna ahjo nurka, ja ei winud lauta siggade kätte; kui sa Britsoga nurka mahha istud, siis on just kui pörsa laut, ja naer tulleb peäle."

Maria ja Britso naersid onno sammade pärrast, korristasid kored korwikese siõse ja josis öue. Kadrina taplis lastega, ja Klause meel olli pahha ja ta häbbenes. Agga Kristohw ütles weel: „Teie waesed rahwas, halle meel tulleb peäle, teie ello

nähhes." — „No, no", ütles Kadrina, „teilgi polle suremat rikkust." — „Jah", ütles Kristohw jälle; „agga kule weel, mis ma enneõtest julle rāgin. Kuus päwa nāddalas ollen minna Kristohw Kōrne, üks waene töomees; siis tehhakse tööd; higgsi joesb pallest mahha; ilmlikud murred on süddames. Tullewaks talweks pean murretsema Kaiele seliko, Kristianile kue, isscennesele kingi, Annale kāsuka; kambri seinad tahtwad parrandada; aiale tulleb warjo murretseda, sest Ohwneri anned on jo sees käinud ja pahhandust teinud. Nenda on weel monned asjad murretseda. Mo naene kannab ka hoolt; ta tahhaks, et maia ja lapsed parremine ehitud olleksid; murretsimine, kāsimine, lapse hoidmine, ja keik maia tööd on temmal kül ka raskek, agga mis teha? Ma ütlen, nenda ellame meie argipäwal; tulleb agga pühhapäaw, siis lahkeb murre ja tö kāest. Laupäwa õhtul pühhitakse tubba ja korristakse keik asjo ärra. Lapsi pestakse